ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1817

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: δδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
8
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 7.44'. Δύσις ἡλ. 5.20'
ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 16.3, ἐλαχ. 11.4. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 759.5

ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ δηλώσεις — λίαν μετριοπαθεῖς ἄλλωστε — τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἔθεσεν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν...«ποιότητα» τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἐνδεχομένως ἀποβλέπει ἡ μετωπμένη συνεργασία τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. «Εἶναι, εἶπεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, δανικὸν κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως ἡ Οἰκουμενικὴ, καθ' ἣν τὰ κυβερνητικὰ ἔργα διεξήγοντο ἐν μέσῳ συζητήσεων ἀτερμόνων καὶ ἀσκόπων;... Δύναταί τις νὰ εἴπῃ ἁπλούστατα, ὅτι ὑπῆρχαν τότε ὑπουργεῖα, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε καμμία κυβέρνησις». Καὶ ἐν συμπεράσματι, ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος διετύπωσε τὴν γνώμην, ὅτι ἀνατρεπομένην τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν θὰ ἔπρεπε νὰ διαδεχθῇ κυβέρνησις ἰσχυρὰ καὶ ὄχι ἀδύνατος.

Δὲν μᾶς φαίνεται βέβαια παράδοξον ὅτι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος καταφέρεται κατὰ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κυβερνήσεων Συνασπισμοῦ εἰς τὰς ὁποίας μετέσχεν ἐνεργῶς καὶ τῶν ὁποίων τὸ ἔργον ἐξεθείαζε πρὶν μετάσχῃ τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου: Τοιαῦται....εὐστροφίαι εἶναι συνήθεις εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος ὅστις, ὡς διατείνεται τοὐλάχιστον, εἶναι ἀρχηγὸς...κόμματος ἢ τοὐλάχιστον πολιτευτὴς αὐτόφωτος, παραβλέπει τὸν συμμαχικὸν χαρακτῆρα καὶ τοῦ σημερινοῦ ἀκόμη κυβερνητικοῦ συγκροτήματος. Δὲν εἶναι ἡ κυβέρνησις Βενιζέλου ἐν τῇ πραγματικότητι κυβέρνησις Βενιζέλου—Πλαστήρα — Μιχαλακοπούλου; Καὶ δὲν ἠναγκάσθη πλέον ἢ ἁπαξ ὁ νῦν πρωθυπουργὸς ν' ἀλλάξῃ συνεργάτας κατ' ἀξίωσιν τῶν συναρχηγῶν του — δῆλα δὴ τῶν παραγόντων; Δὲν ἀμφισβητοῦμεν ὅτι ἡ θέλησις τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπερισχύει συνήθως καὶ ὅτι συναινούντων τῶν συναρχηγῶν, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀναστέλλει καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ Κοινοβουλίου. Ὁ συμμαχικὸς ὅμως χαρακτὴρ τῆς κυβερνήσεως ὑφίσταται πάντοτε, κατ' ἐπανάληψιν δὲ ἔγιναν διαβήματα πλησίον τῶν κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Κονδύλη διὰ τὴν γενίκευσιν τοῦ συμμαχικοῦ χαρακτῆρος τοῦ ὑπουργείου. Ἐὰν τὰ διαβήματα ἀπέτυχαν, ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ δύο τέως πρωθυπουργοὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν ἀντιπροεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου. Ταῦτα πάντα εἶναι γνωστὰ εἰς ἐκείνους, οἵτινες δύνανται νὰ ἔχουν πληροφορίας. Ἀποροῦμεν δὲ πῶς διέφυγαν τὴν φιλεύρουν διάθεσιν τοῦ ἐκ Πατρῶν πολιτευτοῦ.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ νομισθῇ ὅτι διὰ τῶν ἀνωτέρω θέλομεν ν' ἀμνηστεύσωμεν τοὺς μετασχόντας τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν της δυσχέρειαν εἰς ἐπίτευξιν συνεννοήσεως καὶ τὰς ἐμφανισθείσας διαφωνίας αἱ ὁποῖαι καὶ ὑπενόμευσαν τὸν βίον της. Ἀλλ' ἡμεῖς κηρύξαντες ἀπὸ πολλοῦ τὴν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν περιωρίσαμεν τὴν συνεργασίαν ταύτην εἰς προσπάθειαν συγκροτήσεως κοινοῦ ἐκλογικοῦ μετώπου εἰς τὴν ἀναπληρωματικὴν τῆς Θεσσαλονίκης ἢ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Ἡμεῖς ἐζητήσαμεν τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας ἐπὶ ἑνὸς προγράμματος — τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας ἐπὶ ὅλων τῶν θεμελιωδῶν προβλημάτων τῆς χώρας. Ἐζητήσαμεν τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, ἐπὶ τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν ζητημάτων. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ συνοχὴ τοῦ σημερινοῦ κυβερνητικοῦ συγκροτήματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Βενιζέλος φοβεῖται τὰς μεγάλας ἀποτυχίας καὶ δύναται ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην στιγμὴν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν πραγμάτων νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ «πηδάλιον», ἐφ' ὅσον αἱ ἐκλογαὶ δύνανται νὰ προκηρυχθοῦν αἰφνιδιαστικῶς, ἐφ' ὅσον ἡ συνεργαζομένη ἀντιπολίτευσις δύναται νὰ κληθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐνωρίτερον ἢ ὅσον ὑπολογίζει (ἢ δὲν ὑπολογίζει), ὀρθὸν εἶναι νὰ παρασκευασθῇ ὄχι μόνον ἐκ τῆς ἀπόψεως τῶν κομματικῶν «στελεχῶν», ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐκ τῆς ἀπόψεως τοῦ προγράμματος. Ἂν δμοία παρασκευὴ εἶχε προηγηθῇ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1926, δὲν θὰ προέκυπτον αἱ διαφωνίαι τὰς ὁποίας ὑπαινίσσεται ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, διαφωνίαι αἱ ὁποῖαι εἰς τὸ διάστημα ἑνὸς ἔτους περίπου εἶχαν φθείρει τὸ κῦρός της.

Τὰ κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἂς ἀφυπνισθοῦν λοιπόν. Δὲν πρέπει νὰ πάθουν ὅ,τι αἱ μωραὶ παρθένοι τῆς Εὐαγγελικῆς παραβολῆς, καὶ δὲν πρέπει νὰ περιορισθοῦν εἰς συζητήσεις καὶ συμφωνίας διὰ μόνην τὴν συγκρότησιν κοινοῦ ἐκλογικοῦ μετώπου: Τοιαῦται συμφωνίαι εἶναι χρήσιμοι μόνον ἐφ' ὅσον θὰ συνδυασθοῦν πρὸς συνεννόησιν ἐπὶ τῶν γενικῶν τοὐλάχιστον γραμμῶν ἑνὸς προγράμματος πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ: Τοιαύτην ὅμως συνεννόησιν δὲν εἴδαμεν μέχρι τῆς στιγμῆς καὶ αὐτὴν ἀναμένομεν.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

ΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ὁ κ. Παλαμᾶς ἔθεσε πολὺ καλὰ χτὲς τὸ ζήτημα: «Μοῦ φαίνεται—εἶπε στὸ φίλο συνάδελφο κ. Ν. Γιοκαρίνη — πὼς ἡ πολιτεία ἀνακατεύεται ἐκεῖ ποὺ δὲν πρέπει. Τὰ λογοτεχνικὰ ἔργα ταξειδεύουν μόνα τους ἔξω τῶν συνόρων. Ὅταν οἱ Γάλλοι ἄρχισαν νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ τὴ Σκανδιναυϊκὴ λογοτεχνία, δὲν τοὺς τὸ ἐπέβαλαν αἱ Σκανδιναυϊκαὶ Κυβερνήσεις. Κάτι μυρίστηκαν καὶ ἀμέσως τὸ ἀνεζήτησαν μόνοι των. Ἕνα ἄρθρο τοῦ Μπουντιὲ ἐγνώρισε τὸν Δοστογιέφσκυ καὶ ἔφερε τὴ ρωσσικὴ λογοτεχνία σὲ τόση ζήτηση στὴ Γαλλία...»

Εὐτύχημα ποὺ μίλησε ἔτσι ρητὰ καὶ κατηγορηματικὰ ὁ πιὸ ἀνεγνωρισμένος σήμερα λογοτέχνης μας. Ὑπάρχει ἐλπὶς ν' ἀκουστῇ καὶ ν' ἀποτραπῇ τότε μιὰ ἀπόφαση, ποὺ δὲν εἶνε μόνο ἐντελῶς ἀφιλοσόφητη, ἀλλὰ φανερώνει καὶ τοὺς Ἕλληνες ἐστερημένους στοιχειώδους αὐτοσεβασμοῦ. Αὐτὴ ἡ μανία τῆς ἐθνικῆς αὐτορεκλάμας, ποὺ δὲν τὴν εἴχαμε σὲ παλιώτερα χρόνια, ὅταν εἴμαστε γενικῶς σοβαρώτεροι σ' ὅλες μας τὶς ἐκδηλώσεις, εἶνε δεῖγμα μεγάλου ξεπεσμοῦ. Γιατὶ μόνον ὁ,ποιος εἶνε ἀνόητος, μπορεῖ νὰ φαντασθῇ πὼς ἐπιβάλλεται στὸν ἄλλον, παινεύοντας τὸν ἑαυτοῦλη του. Συνήθως, συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Ἅμα ὁ διπλανός σου εἶνε σοβαρὸς, ἡ ρεκλάμα σου τὸν κάνει δύσπιστο. Δὲν εἶδα ἄλλως τε σὲ τί ὠφελήθηκαν μερικοὶ βαλκανικοὶ γείτονές μας, ποὺ εἶχαν κάμει σύστημα πολιτικὸ τὴν προπαγάνδα. Μόλις ἄρχισαν νὰ μιλοῦν τὰ πράγματα μονάχα τους, ἀπογυμνώθηκαν, κι' ἀπόμειναν μὲ λίγους «ἀκριβοὺς» φίλους.

Πρέπει νᾶμαστε ἐντελῶς ἀνίδεοι τῆς σημασίας ποὺγει ἡ τέχνη κ' ἡ λογοτεχνία, γιὰ νὰ φανταζώμαστε πὼς μὲ τὸ θόρυβο θὰ κερδίσουμε τὸν κόσμο. Τέχνη καὶ ποίηση δὲν εἶνε περιττὸς διάκοσμος τῆς ζωῆς, ἀλλὰ μιὰ στενὴ ἔκφρασή της. Οἱ ἀνθρωποι, ποὺ δὲν ξεφτίζουν ἄδικα τὴν ὑπαρξή τους μὲ ἀδιάκοπες αὐτανάτρες, ἀναζητοῦν στὴν τέχνη καὶ στὴν ποίηση — ὅπως στὴν ἐπιστήμη ἢ στὴ θρησκεία — στερεὰ βάθρα γιὰ νὰ σταθοῦν, νὰ γνωρίσουν. Κανεὶς στοιχειωδῶς ζωντανὸς ἄνθρωπος, δὲν ξεγελιέται ὡς πρὸς τὸ ζήτημα αὐτό. Σέβεται τὴν τέχνη μόνον ὅποιος τὴ δοκιμάζει ἀπάνω στὴ ζωή του. Ὅποιος δὲν τὸ κάνει αὐτό, τὴν ἀποδέχεται ἀπὸ χυδαῖο ναμισμό, ἢ τὴν παίρνει σὰ μιὰν ἐκδήλωση κατώτερη, γιὰ νὰ σκοτώνῃ μ' αὐτὴν τὶς πληρτικὲς κι' ἄνεργες ὧρες. Ἡ νεοελληνικὴ λογοτεχνία ἔχει δοκιμαστῇ ἀπὸ καιρὸ ἀπάνω στὴ ζωὴ τοῦ ἔθνους μας. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἦταν εὐνοϊκὸ γι' αὐτήν. Ἡ ἐπίδρασή της ἀπάνω μας, ἂν δὲν εἶνε θετικὰ κακή, εἶνε μηδαμινή. Στὴ δημόσια καὶ στὴν ἰδιωτικὴ ζωή μας δὲν τὴς χαρίζουμε μήτε τὸ ἑκατοστὸ τῆς προσοχῆς μας. Δὲ μᾶς βόηθησε νὰ γνωρίσουμε τὸν ἑαυτό μας, οὔτε μᾶς ὁμόρφυνε καθόλου τὴ ζωή. Δὲν ἐπλούτισε ἐσωτερικὰ τὶς λέξεις μας καὶ γιὰ τοῦτο ἔχει ἀφήσει ἄλυτο ἀκόμα οὐσιαστικὸς τὸ γλωσσικό μας ζήτημα. Δὲν κατάφερε νὰ μᾶς δημιουργήσῃ γλῶσσα, ποὺ νὰχη αὐτάρκεια καὶ χρῶμα δικό της, οὔτε μᾶς ἔσφιξε περισσότερο σὰν ἔθνος, παρέχοντας ἀτομισμὸ σὲ κάθε ἐκδήλωσή μας. Ζώντεσα μᾶς ἔθλιξε κ' ἔχει ἀπομείνει ἀκόμη στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν μεγαλύτερη ἀνοησία, παρὰ νὰ φανταζώμαστε πὼς ἡ λογοτεχνία αὐτὴ, ποὺ δὲν ἐπετέλεσε στὸν τόπο της τὸν προορισμό της, θὰ τὸν ἐπιτελέσῃ σ' ἄλλους λαούς, μὲ ζωὴ μεστότερη καὶ πολυπλοκώτερη ἀπὸ τὴ δική μας, μὲ προβλήματα ἑκατὸ φορὲς πιὸ σύνθετα καὶ πιὸ λεπτὰ ἀπὸ τὰ δικά μας. Ἂν οἱ λαοὶ αὐτοὶ πάρουν τὰ μεταφρασμένα νεοελληνικὰ ἔργα, ὄχι γιὰ νὰ σκοτώσουν μ' αὐτὰ τὴν ἀνία βραδυνῶν ὡρῶν, ἀλλὰ μὲ τὴν πρόθεση νὰ ρουφήξουν ἀπὸ μέσα τους χυμοὺς ζωῆς, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀμέσως θὰ ἐκτιμήσουν πόσο βαραίνουν. Καὶ θὰ τὰ ἀνταλλάξουν γρήγορα μὲ κάτι οὐσιαστικώτερο.

Δὲν καταλαβαίνω λοιπὸν τί εἴδους «ἐπιβράβευση» εἶνε γιὰ ἕνα συγγραφέα, νὰ πεταχτῇ τὸ βιβλίο του σ' ἕνα γαλλικὸν, ἀγγλικὸν ἢ γερμανικὸν κάλαθον ἀχρήστων. Ἤ: τί σημασία μπορεῖ νάχῃ γι' αὐτὸν, μιὰ εὐνοϊκὴ ἴσως κριτικὴ κανενὸς «ὑπερπολιτισμένου» καὶ κουρασμένου ἀπὸ τὴ ζωὴ κριτικοῦ, ποὺ γυρεύει στὸν «ἐξωτισμὸ» σωτηρία, ὕστερα ἀπὸ τὸ ἀτομικό του ζωϊκὸ ναυάγιο; Μήπως τυχὸν πρόκειται, νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ὁ ξένος κριτικὸς περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς προσωπικῆς μας ὑπάρξεως; Ἂν ἔχουμε τέτοιες ἰδέες, σφαλῶς δὲν εἴμαστε καλά. Οὔτε γιὰ ἐσωτερικὴ λοιπὸν ἐκμετάλλευση θἄχουν ἀξία οἱ ξένες γνῶμες. Ἡ πραγματικὴ ἐπίδραση ποὺ ἔκαμε ἡ λογοτεχνία μας στὸν τόπο της, καλὴ ἢ κακή, μικρὴ ἢ μεγάλη, εἶσα ἀπὸ καιρὸ γνωστή. Μὲ τεχνητὰ μέσα δὲν πρόκειται νὰ μεταβληθῇ, οὔτε στὸ καλύτερο, οὔτε στὸ χειρότερο.

Χρήματα ἐντελῶς πεταμένα, καὶ μάλιστα μ' ἀλαφρὴ καρδιά! Θέλει πραγματικὰ ν' ἀμείψῃ ἡ πολιτεία μερικοὺς συγγραφεῖς, ἀλλά, πρὸ παντὸς, τὴν ἔφεση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς μάθησιν; Ἂς κάμῃ τότε τὸ ἀντίθετο ἀκριβῶς ἀπ' αὐτὸ ποὺ σκέπτεται τώρα. Ἀντὶ νὰ μεταφράζῃ νεοέλληνας σὲ ξένες γλῶσσες, ἂς μεταφράζῃ ξένα, κλασσικὰ συγγράμματα στὰ νεοελληνικά. Οἱ παλιώτεροί μας ἦταν κατὰ πολὺ σοφώτεροι ἀπὸ μᾶς. Κ' ἔτσι, πρὶν ἀπὸ τριάντα ἢ πενῆντα χρόνια, πραγματικοὶ εὐεργέτες τοῦ τόπου των φάνηκαν μερικοὶ πλούσιοι ὁμογενεῖς, ὁ Γρηγόριος Μαρασλῆς, ὁ Χρηστάκης Β. Ζωγράφος, ποὺ ἀνέλαβαν τὴ συστηματικὴ ἔκδοση κλασσικῶν, χρησίμων κ' ἐπιβεβλημένων στὴν ἐπίσημονικὴ συνείδηση ἔργων. Ἀντὶ νὰ πεταῖ τὸ Κράτος πεντακόσιες χιλιάδες κάθε χρόνο σ' εὐρωπαϊκοὺς καλάθους ἀχρήστων, ἂς χρησιμοποιήσῃ τὸ ποσὸν αὐτὸ γιὰ σοβαρώτερη ἐργασία. Τίποτα πιὸ ἀνυστηματοποίητο ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις τῶν ἑλληνικῶν ἐκδοτικῶν οἴκων. Ἀκολουθοῦν ἑκάστοτε τὸ ρεῦμα τῆς στιγμῆς, γιατὶ μόνο τὸ ἄμεσο κέρδος τοὺς κεντρίζει. Καὶ τὰ συγγράμματα ποὺ ἐκδίδουν «μπαγιατιάζουν» ταχύτατα. Ἔτσι ἔχουμε διάφορα καταπληκτικὰ φαινόμενα: νὰ μιλοῦν λ. χ. σήμερα οἱ Νεοέλληνες φιλόβιβλοι περὶ τοῦ Μπέρξου, καὶ ν' ἀγνοοῦν τελείως τὸν Κάντ ἢ τὸν Πλωτῖνο. Νὰ συζητοῦν περὶ τοῦ Σπέγκλερ καὶ νάχουν ἄγρια μεσάνυχτα γιὰ τὸν Ἐδουάρδο Μάνερ, τὸ Μόμμσεν ἢ τὸν Μισελέ. Ν' ἀποφαίνονται περὶ τοῦ Λεγορμὰν καὶ νὰ μὴν ἔχουν διαβάσῃ Σαίξπηρ, Μολιέρο, ἀρχαίους τραγικούς.

Τὸ ἔργο τῆς Ζωγραφείου καὶ τῆς Μαρασλείου βιβλιοθήκης θὰ μποροῦσε νὰ ἐπαναληφθῇ κάπως εὐρύτερα ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὴν ὑλικὴ ὑποστήριξη τοῦ Κράτους. Νὰ ἐκδοθοῦν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, μὲ σχόλια, ὅπως στὴ Ζωγράφειο, καὶ μὲ πιστὴ μετάφραση στὸ πλάϊ, ὅπως στὶς ἐκδόσεις Μπυντέ. Ἡ ἐργασία αὐτὴ θὰ ἦταν εὔκολο νὰ ἀνατεθῇ σὲ διαφόρους ἑλληνιστὰς καὶ σὲ λογίους. Ἔπειτα, ἀν γίνουν σοβαρὲς μεταφράσεις — ὄχι σὰν τὶς περισσότερες τῆς Βιβλιοθήκης Φέξη! — ξένων κλασσικῶν συγγραφέων, φιλοσόφων, ἱστορικῶν, λογοτεχνῶν, μὲ σύστημα καὶ μὲ ἐξαιρετικὴ προσοχή. Κανεὶς ἰδιώτης ἐκδότης δὲν μπορεῖ ν' ἀναλάβῃ τὴ μετάφραση καὶ τὴν ἔκδοση τοῦ Καρτεσίου, τοῦ Σπινόζα, τοῦ Κάντ κλπ., τῶν κυριωτέρων ξένων λογοτεχνῶν, ποὺ, ἐπειδὴ εἶνε κλασσικοί, δὲν τοὺς βρίσκει ποτὲ ὁ σημερινὸς Ρωμιὸς νὰ τοὺς διαβάσῃ. Καὶ παράλληλα, ἂς γίνωνται ἀνατυπώσεις ὡρισμένων Νεοελλήνων συγγραφέων, τοῦ Σολωμοῦ, τοῦ Παπαδιαμάντη, τοῦ Καρκαβίτσα κλπ., ποὺ τὰ ἔργα τους ἔχουν τυχὸν ἐξαντληθῇ καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐκδοθοῦν ἐκ νέου εὐκολα.

Ἂν ἡ πολιτεία ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ καὶ γιὰ τὴ μόρφωσή του, αὐτὸ πρέπει νὰ κάμῃ. Τὸ ἀνάποδο, ἢ μετάφραση νεοελληνικῶν ἔργων σὲ ξένες γλῶσσες, εἶνε κούφια κι' ἀνόητη φιλοδοξία, χωρὶς καμμιὰν οὐσιαστικὴ χρησιμότητα. Ἂν εἴχαμε πραγματικὴ λογοτεχνία, θὰ μᾶς κατηύγαζε ἀπὸ φῶς, καὶ θ' ἀκτινοβολοῦσε ὡς τὶς πιὸ σκοτεινὲς γωνιὲς τοῦ κόσμου. Τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ παραπαίουμε ἐδῶ σὲ πηχτὸ σκοτάδι, μέχρι τέτοιου μάλιστα σημείου, ὥστε νὰ παρανοοῦμε τὴν πραγματικὴ σημασία τῆς λογοτεχνίας, καλὸ εἶναι νὰ φωτίσουμε μὲ δανεικὸ φῶς τὸ καλυβάκι μας. Τότε θὰ ἰδοῦμε καλύτερα ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, στὸ πρόσωπο καὶ στὰ μάτια, καὶ καθὼς θὰ φαιδρυνθῇ ἀπὸ φῶς τὸ φτωχό μας, θὰ τὸ συγυρίσουμε ψύχραιμα καὶ θὰ δουλέψουμε καλά.

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ δάναλος τοῦ νικητοῦ

Αἱ λεγενταῖαι σιγμαὶ τοῦ Ἐλρατάρχου Ζόφφρ

"Ἡ ζωή του ἔοβυσε ὡσὰν νὰ ἐβυθίζετο εἰς βαθύτατον ὄνειρον„

Τὸ πένθος τῆς Γαλλίας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰανουάριος. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ στρατάρχου Ζόφφρ ἦσαν ὡς τὸ τελειωτάριον πολεμικὸν ἀνακοινωθέν, εἰς τὴν αἰωνίαν πάλην τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν θάνατον. Ὁ Ζόφφρ ἡμέρας τώρα ἀδιακόπως ἀκατάβλητος, ἐπάλαιε μὲ τὸν ἀνίκητον ἐχθρόν στῆθος μὲ στῆθος ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ καὶ ἔσπειρε γύρω του, εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τοὺς γνωστούς του τὴν κατάπληξιν καὶ τὸν θαυμασμόν.

Τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου ἀπὸ τῆς 7ης πρωϊνῆς, τὸ σύνηθες πλῆθος εἶχε συγκεντρωθῇ εἰς τὸν περὶ τὴν κλινικὴν χῶρον. Οἱ δημοσιογράφοι, πληροφορηταὶ αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ ἀγωνιῶντος, ἐπερίμεναν τὸ τακτικὸν ἀνακοινωθέν. Ὀλίγον μετὰ τὴν 7 ½ πρωϊνήν, εἷς συνταγματάρχης ἐνεφανίσθη καὶ ἀμέσως ἀγωνιώδης σιγὴ ἐπεκράτησεν εἰς ὅλον ἐκεῖνο τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος.

«Δὲν θὰ ἐκδοθῇ σήμερον τὸ πρωῒ ἀνακοινωθέν, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης. Ἡ κατάστασις εἶνε τοιαύτη ὥστε μετὰ τὸ ἀνακοινωθὲν θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος ν' ἀναγγελθῇ καὶ ὁ θάνατος. Οἱ σφυγμοὶ τοῦ ἀσθενοῦς δὲν εἶνε πλέον αἰσθητοί. Ἡ καρωτὶς μόλις κτυπᾷ κάτω ἀπὸ τὰ δάκτυλα. Καὶ ὅμως ὁ στρατάρχης ἀναπνέει ἀκόμη».

Ὁ στρατάρχης Ζόφφρ εἶχε ἀκόμη μισῆς ὥρας ζωήν.

Σιγὰ - σιγὰ μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ συνταγματάρχου, ἐγνώσθησαν αἱ λεπτομέρειαι τῶν τελευταίων στιγμῶν τοῦ στρατάρχου.

Ἀπὸ τῆς προηγηθείσης ἑσπέρας δεκαπέντε τοὐλάχιστον φορὰς ἐδόθη τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου εἰς ἀπὸ τοὺς θεράποντας ἰατροὺς. Παρὰ τὰς ἐνέσεις εἰς ἰσχυρὰν δόσιν, ὁ σφυγμὸς ἐξησθένιζε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός. Ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν ἡ ἀναπνοὴ καθίστατο βαρυτέρα, ἐνῷ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀσθενοῦς ἐξαυλώνετο ὁλονὲν περισσότερον. Γύρω εἰς τὸν στρατάρχην, εὑρίσκοντο ἡ σύζυγός του, ὁ γαμβρός του, οἱ καθηγηταί, τὸ στρατιωτικόν του ἐπιτελεῖον, καὶ ὁ καλόγηρος Φερδινάνδος ποὺ διῆλθε ὅλην τὴν νύκτα παρὰ τὴν κλίνην τοῦ ἐτοιμοθανάτου. Ὁ νικητὴς τοῦ Μάρνη ἐπάλαιε μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς χωρὶς νὰ ὁποκύψῃ.

Δι' ὀλίγας στιγμάς, τὸ ψυχορράγημα διεκόπητο, τὰ μάτια του μισοάνοιγαν καὶ τὸ βλέμμα του περιεστρέφετο πρὸς ὅλους τοὺς παρόντας, ὡσὰν νὰ τοὺς εὐχαριστοῦσε διὰ τὰς περιποιήσεις των.

Ὀλίγον πρὸ τῆς 8ης ὁ στρατάρχης ὑπέστη συγκοπήν, ἡ ὁποία ἦτο καὶ ἡ τελευταία. Ὁ ἀθῶς τῆς κλινικῆς ἐκλήθη ἐν σπουδῇ διὰ τὴν θρησκευτικὴν συγχώρησιν πρὸς τὸν ἐτοιμοθάνατον, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ἔσβυσε βαθμιαίως χωρὶς κανένα σπασμὸν τοῦ σώματος.

Τὸ πλῆθος πρὸ τῆς κατοικίας τοῦ στρατάρχου Ζὸφφρ, συρρεῦσαν διὰ νὰ μάθῃ περὶ τῆς ὑγείας του.

Ἀπὸ τὴν ἐκρηξιν τοῦ μεγάλου πολέμου δημιουργεῖται χάος, τὰ πάντα περιέρχονται εἰς στασιμότητα. Οὐδεὶς γνωρίζει πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθῶσι τὰ ἀναγκαῖα οἰκονομικὰ μέσα καὶ πάντες προβλέπουσι ὅραχὺ τὸ τέλος, συνεπείᾳ γενικῆς ἐξαντλήσεως. Ὁ ἐπίσημος τόκος ἐν Ἀγγλίᾳ ὁρίζεται τὴν 1)8)1914 εἰς 10 ο)ο, ὅπως ὅμως ἀμέσως κατόπιν κατέλθῃ, τὴν 6 ἰδίου, εἰς 6 ο)ο. Τὰ Κράτη ζοῦν διὰ πιστώσεων, ἃς τὸ πρῶτον ὡς ἰσχυρότερα παρέχει ἡ Ἀγγλία, καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον ἡ Ἀμερική, καθιστᾶται ὁ γενικὸς χορηγός. Ἡ Γερμανία διὰ τῆς προπολεμικῆς ἐμπορικῆς αὐτῆς δράσεως ἔχει σχηματίσει ἀποθέματα. Ἀμέσως ὅμως κατόπιν τὰ νέφη τοῦ οἰκονομικοῦ ἀποχωρητοῦ διαλύονται. Ὁ πόλεμος ἐπιφέρει ὑπερέντασιν δυνάμεων στρεφομένην εἰς παραγωγὴν πολεμικοῦ ὑλικοῦ, καὶ αἱ βιομηχανίαι μεταβάλλουσι κατευθύνσεις ἀδιακόπως καὶ ἐπωφελῶς δι' ἑαυτὰς ἐργαζόμεναι, ἐνῷ ἓξ ἑτέρου ἡ πραγματικὴ παραγωγὴ ὑστερεῖ, ἡ προσφορὰ μειοῦται καὶ αὐτὴ ἔχει ἐπίδρασιν, καὶ αἱ τιμαὶ ἀκολουθοῦσιν ἀδιάλειπτον ὑψωτικὴν πορείαν. Αἱ οὐδέτεραι χῶραι ἐπωφελοῦνται. Ἐργατικαὶ χεῖρες ἀντὶ νὰ προσφέρωνται ζητοῦνται καὶ τὰ ἡμερομίσθια ἀνέρχονται. Ἡ Εὐρώπη εἰσάγει ἀντὶ νὰ ἐξάγῃ. Ἐμφανίζεται τὸ φαινόμενον εὐημερίας, ἐνῷ τ' ἀγαθὰ ὅλοὲν ἐξαντλοῦνται.

Ἡ κρίσις τοῦ 1920.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι οὐ μόνον τῶν ἐμπολέμων, ἀλλὰ πασῶν τῶν χωρῶν τῆς ὑφηλίου, μετεβλήθησαν. Αἱ ἐμπόλεμοι χῶραι εὑρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ παραγάγωσιν ὅσα παρήγαγον ἐν εἰρήνῃ. Ἡ γεωργία δὲν ἀποδίδει. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐλλείπουσιν αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες, χρησιμοποιούμεναι διὰ τὸν πόλεμον. Ἡ βιομηχανία ἐναρμονίζεται εἰς τὰς πολεμικὰς συνθήκας. Παράγουσιν ὀλιγώτερον, ἐνῷ εἶσιν ὑποχρεωμέναι νὰ ἀναλίσκωσι περισσότερον εἰς ὅλα τὰ εἴδη διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ. Κατ' ἀνάγκην γίνεται προσφυγὴ εἰς τοὺς μὴ ἐμπολέμους, οἵτινες προσπαθοῦσι νὰ παράγωσιν ὅσον πλέον δύνανται, ἵνα ἀνταποκρίνωνται εἰς τὴν ζήτησιν, ἐκποιοῦσιν εἰς ὑπερόγκους τιμὰς καὶ θησαυρίζουσιν ἀρθόνως χρυσόν. Ἐκτὸς ὅμως τούτου, ἐγκολπώνεται ἡ ἰδέα τῆς ἀνάγκ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένον αι έντυποι επεδείξεις ελληνικής σι φέρεται τας δυο υπογραφάς των κ.κ. Χαλικιά και Περτινιά ώς και την τρραγίδα της «Πρωϊας» είναι έγνωμος. Ολοκάθαρτε άλλη α πεδείξεις, ως και αι έντυπες τοιαύται, ένθα αμφετέραν τας ονομασίας δεν ένεφανίσθησαν.

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

Εμπνία τραγωδία
Μόνος

Μόνος !... ψηλά το μέτωπό σου σοφό,
Ιησού !
Μόνος !... ψηλά κι όλορθος, Εσύ,
Ισπάνιε !
Άσε μακρυά το κλήθος και τα
Ιησού του,
και στρέψε άλαργυιά τα βλέμματά σου.

Μόνος !... Κι' ούτε τό Μίσος σά
Ιούτε ό Έρωτας,
Φιλιά, ούτε Συμπόνοι άλόγυρα σου
Ιησού !

Μόνος !... Νά μήν άκούσ κανείς
τό βήμα σου
Ιησού !
Μόνος !... Κανείς νά μήν ίδη τά
Ιδακρυα σου !

Μόνος !... Δεντρί ψηλά σέ μιάν ά-
Ιπάτητη
κορφή, πού ό άγος του κόσμου νά
Ιμή φτάνει,

Μόνος !... Με το θεό σου, Εσύ,
Εσύ,
Ένοχος και Κριτής γιά κάθε
πλάση !

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Διαλέξεις.

Σήμερον Πέμπτην και ώραν 7μ μ. εις την Φιλολογικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου Αθηνών θά γίνη διάλεξις του κ. Δημ. Λαζαρίδου, περί της ανατρέψεως του Τσαρισμού και της εγκαθιδρύσεως της Σοβιετικής Δημοκρατίας.

Σήμερον 6 μ.μ. εις την αίθουσαν του «Παρνασσού» δίδεται ή πρώτη εκ δέκα διαλέξεων της Ελληνικής Λαϊκής Πανεπιστημιακής Σχολής. Θά ομιλήσουν οι καθηγηταί κ.κ. Ιωάννης Θεοδωρακόπουλος, Ιωάννης Τσιριμώκος, Γεώργιος Μέξας, Ιωάννης Σβορώνος, Γεώργιος Σωτηριάδης, Ιωάννης Καλιτσουνάκης, Γεώργιος Μυλωνάς και Νικόλαος Βέης.

Εκθέσεις.

Σήμερον Πέμπτην και ώραν 7μ μ. εις την αίθουσαν του «Ζαππείου» δίδεται ή πρώτη διάλεξις της Ε' Διεθνούς Εκθέσεως Εικαστικών Τεχνών (τέχνη Νεωτέρου Σπουδαίου).

Ανεγέρσεις Ναού.

Η προσηγή Κυριακήν ώραν 10 1/2 π.μ. χαροκτηρίσεις του Μητροπολίτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών, θέλει γενή επί τη ευκαιρία της τελετής του θεμελίου λίθου του εν Αγίοις Αναργύροις Αθηνών ν. ναού επί τοις Θεοστόκου.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΡΙΣΙΣ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος)

Αι Τραπεζαι αποδέξασθε ότι ενώ τον Απρίλιον του έτους 1922 ο δείκτης των τιμών των χονδρικών εν Ευρώπη εν σχέσει προς τον δείκτην του 1913 ήτο διπλάσιος και ανεπαλλοτρίωτη αύτη η αναλογία μεταξύ των δεικτών των τιμών των χονδρικών πωλήσεων, οι συντελεσταί δια την διαμόρφωσιν των τιμών των εν λόγω χονδρικών πωλήσεων ήσαν διάφοροι.

Ούτω δυνάμει του νόμου της προσφοράς και της ζητήσεως, ο ρυθμιστής της αξίας των εμπορευμάτων κατασκευής δια τα εμπορεύματα κατασκευής δια τα εμπορεύματα κατασκευής δια τα εμπορεύματα

ΛΕΣΧΗ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
Πανεπιστημίου 53
Πρόσκλησις
Καλούνται τα μέλη της Λέσχης, συνερχόμενα τὴν ἀρίστην 19 τοῦ Κινεματογράφ. εἰς τὸ κατάστημα τῆς Λέσχης Πανεπιστημίου 53, Μέγαρο Πετσοπούλου.
Θέματα ἡμερησίας διατάξεως:
1) Ἐκθεσις Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς χρήσεως 1930.
2) Ἐκλογὴ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀντικαταστάσεως τῶν λήξεως θητείας καὶ ἀναπληρώσεως τῶν παραιτηθέντων.
3) Προϋπολογισμὸς χρήσεως 1931.
4) Ἐκλογὴ Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς χρήσεως 1931.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1931
Ὁ Διοικητικὸς Γραμματεὺς
Ἔλλ. Ι. Δασκαλάκης

ΓΑΛΛΟΑΓΓΛΙΚΗ
Pierre Baudry, Officier de l' Instruction Publique, docteur ès Lettres, Agrégé ès-Lettres, ancien membre de l' Ecole Française d' Athènes
Τὰ Γυμνάσια Σύρου, Πατρῶν καὶ Ἀθηνῶν (Ἀρρεναγωγεῖον καὶ Ἀ. Δημητρακοπούλου, ἐμπόριον Ἀταλάντης).
Τὰ Λύκεια Ἀρρένων καὶ Θηλέων.
Ἡ Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία.
Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.
Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Ἐμπορικῶν Σπουδῶν.
Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Ἐμπορικῶν Ὑπαλλήλων.
Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Ἐμπορικῶν Ὑπαλλήλων Κυριῶν.
Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Ἐμπορικῶν Ὑπαλλήλων Δεσποινίδων.
Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Ἐμπορικῶν Ὑπαλλήλων Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων.
Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Ἐμπορικῶν Ὑπαλλήλων Δεσποινίδων καὶ Κυριῶν

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΝ ΡΩΜΗ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ

ΡΩΜΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐσταμάτησεν ἐπὶ τινας ὥρας εἰς τὴν Βενετίαν, ὅπου παρεκάθησε τὴν ἑσπέραν εἰς γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ προξένου τῆς Ἑλλάδος, ἀφίκετο ἐνταῦθα τὴν 9ην πρὸ μεσημερίας.

Εἰς τὸν σταθμὸν τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ πρέσβυς κ. Μεταξᾶς μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γκράντι καὶ οἱ ὑφυπουργοὶ κ.κ. Φάνι καὶ Τζιούντα, ὁ διευθυντὴς τοῦ Πρωτοκόλλου κ. Ταλιάνι, ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς τῆς Ἰταλίας μετὰ τῆς κυρίας Μπαστιανίνι καὶ πολλοὶ διπλωματικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ὁ κ. Γκράντι ἐδεξιώθη τὸν κ. Βενιζέλον ἐκ μέρους τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, μετὰ δὲ τὰς τυπικὰς παρουσιάσεις ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τῆς ἀκολουθίας του μετέβη εἰς τὸ «Γκράντ Ὸτέλ», ὅπου κατέλυσε, φιλοξενούμενος ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν 10ην ἀκριβῶς ὁ κ. Βενιζέλος ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἐγκάρδιον συνομιλίαν παρὰ τοῦ Βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουήλ. Τὴν 10 καὶ 1)2 ἐπεσκέφθη τὸν κ. Μευσσολίνι εἰς τὸ προεδρικὸν γραφεῖον του, ἐδέχθη δὲ τὴν ἀντεπίσκεψιν τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ τὴν 11.30' π.μ. εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπεσκέφθη τὸν ἀπόγευμα τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γκράντι, ὅστις ἀνταπέδωσεν ἀμέσως τὴν ἐπίσκεψιν.

Ἀπόψε ὁ κ. Μευσσολίνι παραθέτει γεῦμα εἰς τὸν κ. Βενιζέλον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἐξέλσιορ». Πρεπόσεις δὲν πρόκειται νὰ ἀνταλλαγοῦν.

Αὔριον ὁ κ. Βενιζέλος θὰ δεχθῇ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ ξένους δημοσιογράφους.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος, ἐρωτηθεὶς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του ἀπὸ τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ταξειδίου του, ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ ταξείδιόν του τοῦτο ἐπέτυχε, καθ' ὅτι δὲν ἀπέβλεπεν εἰς κανένα εἰδικὸν σκοπόν, εἶχε δὲ μόνον χαρακτῆρα φιλοφροσύνης.

Ὁ κ. Βενιζέλος προσέθεσεν, ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐπισκεφθῇ πάντα τὰ ἄλλοτε ἐχθρικὰ Κράτη καὶ τὰ δημιουργηθέντα μετὰ τὸν πόλεμον ἐφ' ὅσον λοιπὸν πέρυσιν ἐπεσκέφθη τὸ Βερολῖνον, τὴν Πράγαν καὶ τὴν Βουδαπέστην, μετέβη ἐφέτος εἰς τὴν Βαρσοβίαν καὶ τὴν Βιέννην.

«Ἤλθον καὶ εἰς τὴν Ρώμην—ἐξηκολούθησε—διότι εἶμεθα φίλοι μὲ τὴν Ἰταλίαν, εἶναι δὲ καλὸν νὰ συναντῶνται οἱ φίλοι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

»Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχομεν τὸ προσὸν νὰ εἴμεθα φίλοι καὶ ἐκείνων ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι φίλοι μεταξύ των.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνησυχίας, αἱ ὁποῖαι διετυπώθησαν μέχρι μερίδα τοῦ γαλλικοῦ Τύπου, αὐταὶ ἀσφαλῶς δὲν ἐρμηνεύουν τὰς γνώμας τῆς ἐπισήμου Γαλλίας, ἀλλ' ἀπηχοῦν ἀντιλήψεις μερικῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαί.»

Ὁ κ. Βενιζέλος προσέθεσεν ὅτι τοὐναντίον ὁ κ. Μπριάν τοῦ εἶπε διαμηνύσει διὰ τοῦ κ. Πελίτου, ὅτι ἐνέκρινεν ἀπολύτως τὸ εἰς Ἄγκυραν ταξείδιον, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε τίποτε ἀπολύτως νὰ παρατηρήσῃ.

ΕΙΣ ΤΙ ΠΕΡΙΕΣΤΡΑΦΗ Η ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ὁ κ. Βενιζέλος, δεχθεὶς ἐκ δευτέρου τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, μετὰ τὴν ἀντεπίσκεψιν τοῦ κ. Μευσσολίνι, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ μετ' αὐτοῦ συνομιλία του ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς ἐγκάρδιος.

«Ἀμφότεροι, εἶπεν, εὑρέθημεν ἀπολύτως σύμφωνοι ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἐθίχθησαν.

»Ὁ κ. Μευσσολίνι—ἐτόνισεν ὁ κ. Βενιζέλος—δὲν παρεξηγεῖ τὴν φιλίαν τῆς Ἑλλάδος μετ' ἄλλων, διότι ἐπικροτεῖ ἀπολύτως τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως τὴν ἐξέθεσα ὅταν ὑπεγράφομεν τὸ ἑλληνοϊταλικὸν σύμφωνον φιλίας, τὴν βασιζομένην ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνεξαρτήτου φιλίας μεθ' ἑκάστου.

»Ἡ Ἑλλὰς ἀκολουθοῦσα τοιαύτην πολιτικήν, δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς κανένα συνασπισμὸν εὐρωπαϊκὸν, ἀλλ' οὐδ' ἔχει κανὲν συμφέρον πρὸς τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἔχει ἐπιτύχει πλήρως τὴν ἐθνικήν της ἑνότητα.

»Ἡ Ἑλλὰς—κατέληξεν ὁ κ. Βενιζέλος—ἀφωσιώθη πλέον εἰς τὸ ἔργον της ἐσωτερικῆς της ἀναπλάσεως καὶ ἀποφεύγει ν' ἀσκῇ πολιτικὴν μεγαλοπράγμονα.»

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὅλαι αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες χαιρετίζουν εἰς κύρια ἄρθρα τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ. Ἡ «Τριμπούνα» γράφει ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Βενιζέλου, γενομένη μετὰ τὴν σύναψιν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας, συνδέεται μὲ τὴν νέαν κατάστασιν τὴν δημιουργηθεῖσαν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον, ὅπου ἡ Ἰταλία, ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία συνεργάσθησαν διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης. Τοιουτοτρόπως ἡ Ἰταλία ἀπέδειξεν ὅτι ἀκολουθεῖ τὴν πολιτικὴν τῆς εἰρήνης δι' ἔργων καὶ ὄχι διὰ λόγων. Ὅλοι οἱ Ἰταλοὶ ἀνέγνωσαν, συνεχίζει ἡ «Τριμπούνα», μετ' εὐχαριστήσεως τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Βιέννην σχετικῶς μὲ τὴν Βουλγαρίαν, δηλώσεις, καθ' ἃς ἡ Ἑλλὰς εἶναι διατεθειμένη νὰ συνάψῃ μετ' αὐτῆς συνθήκην φιλίας μετὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐκκρεμῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν οἰκονομικῶν διαφορῶν.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἐκ τῆς μόνης ἁρμοδίας κυβερνητικῆς πηγῆς ἐγένοντο χθὲς τὴν ἑσπέραν αἱ κάτωθι ἀνακοινώσεις πρὸς ἄρσιν τῶν παρεξηγήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν καὶ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ γεννηθοῦν ἐκ τῶν συνομιλιῶν τὰς ὁποίας διεξάγει ἐν Ρώμῃ ὁ κ. Βενιζέλος:

«Αἱ ἀπορίαι, αἵτινες εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ γεννηθοῦν ἐκ τῆς τηρουμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ὀφείλονται εἰς τὸ ὅτι ἐσυνηθίσαμεν μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ εἶναι μὲ τὸ ἕν ἢ μὲ τὸ ἄλλο στρατόπεδον, ἐὰν τοιαῦτα ἐσχηματίσθησαν ἡ πρόκειται νὰ σχηματισθοῦν ἐν Εὐρώπῃ, ἐχθρικὰ πρὸς ἄλληλα. Ἑπομένως καὶ μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι δύναται νὰ παραμείνῃ ἡ Ἑλλὰς ἀνεξάρτητος, ἐπιδιώκουσα τὴν εἰρηνικὴν της ἀνασυγκρότησιν.

»Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ὑπάρχουν ἐν Εὐρώπῃ συνδυασμοὶ κρατῶν παρὰ μόνον στενὴ ἑνωσις μεταξὺ Οὐγγαρίας καὶ Γερμανίας, ἐν τινι δὲ μέτρῳ καὶ τῆς Βουλγαρίας, κρατῶν ἡττηθέντων κατὰ τὸν πόλεμον.

»Ἡ Αὐστρία τηρεῖ ἀνεξάρτητον πολιτικήν, ἔχουσα ἀνάγκην γαλήνης, ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς, καὶ ἀσπασθεῖσα τελείως τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα. Δι' αὐτὴν οὐδ' ὡς ὄνειρον δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἰδέα νὰ γίνῃ κράτος δεσπόζον ἄλλων λαῶν. Μία μειοψηφία ἐν Αὐστρίᾳ ἐπιθυμεῖ τὴν προσάρτησιν εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ ἡ γνώμη αὐτὴ δὲν ἀποκρύεται μόνον ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας, ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκονομικῶν κύκλων φοβουμένων —καὶ ὄχι ἀδικαίως— ὅτι ἡ ἕνωσις θὰ ἐπιφέρῃ καταστρεπτικὴν οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ ἐλάττωσιν τῆς αὐστριακῆς οἰκονομίας, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι δύνανται νὰ προκαλέσῃ καὶ διεθνεῖς περιπλοκάς, ἀφοῦ τόσα ὅμορα καὶ μὴ κράτη ἀνθίστανται εἰς τὴν ἕνωσιν, δηλοῦντα κατηγορηματικῶς ὅτι δὲν δύνανται νὰ τὴν ἀποδεχθοῦν.»

ΡΩΜΗ, 7. (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Βήματος τοῦ Σικάγου» τηλεγραφεῖ ὅτι, κατὰ τὰς πληροφορίας του, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ συζητήσῃ ἐν Ρώμῃ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι ἐπὶ τῆς ὅλον αὐξανομένης ἐπιρροῆς τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ περὶ τῆς εἰσόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν σφαῖραν τῆς νέας ἰταλικῆς πολιτικῆς.

«Ἐὰν ὁ κ. Μουσσολίνι —προσθέτει ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτὴς— ἀποφασίσῃ ν' ἀποδώσῃ τὴν Δωδεκάνησον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ πεισθῇ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Γαλλίαν καὶ νὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἰταλίας εἰς τὰ Βαλκάνια.»

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7. (Ἀσύρματος). — Ἐξ ἀφορμῆς τῆς εἰς Ρώμην ἀφίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου αἱ ἰταλικαὶ καὶ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες τονίζουν ὁμοφώνως ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ "Ελληνος πρωθυπουργοῦ ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἑλληνοϊταλικῆς συνθήκης φιλίας καὶ ἀμφότερα τὰ κράτη τήρησιν τῆς εἰσήνης εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τὴν Μεσόγειον.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΕΓΓΥΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Ὁ ἑνδέκατος πίναξ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν εἰσπράξεων τοῦ 1930 ἐμφανίζει τὰς κάτωθι ἀναλογίας ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1929.

Ὁλικαὶ εἰσπράξεις ἕνδεκα μηνῶν:
1929 Δρ. 3.872.584.695

Ὁλικαὶ εἰσπράξεις
11 μηνῶν1930 δρ. 3.610.636.355

Ὑστέρησις τῷ
1930 δραχμῶν 261.948.360

Ἡ ὑστέρησις αὕτη κατατεμνομένη εἰς τὰς τρεῖς κατηγορίας εἰσπράξεων τοῦ Ἐλέγχου, ἤτοι τὰς ἐκ τελωνείου, ἐκ Μονοπωλίων καὶ τὰς εἰδικὰς διὰ τὸ 7 ο)ο 1924 (προσφυγικόν) ἐμφανίζει τὰς κάτωθι ἀναλογίας πρὸς τὸ 1929:

1) Εἰσπράξεις ἐκ τῶν ὀκτὼ μονοπωλιακῶν εἰδῶν:
1929 Δραχ. 1.381.241.440
1930 Δραχ. 1.320.861.576

Ὑστέρησις τῷ
1930 Δραχ. 60.479.864

2) Εἰσπράξεις ἐκ τῶν πρὸ τῆς συνομολογήσεως τοῦ 7 ο)ο 1924 (προσφυγικοῦ) ὑπεγγύων τελωνείων:
1929 Δρ. 1.663.025.412
1930 Δρ. 1.582.460.249

Ὑστέρησις τῷ
1930 δραχμῶν 80.565.163

3) Εἰσπράξεις ἐκ τῶν εἰδικῶς διὰ τὸ προσφυγικὸν 7 ο)ο 1924 ὑπεγγύων προσόδων:
Ἔτος 1929 Δραχ. 828.317.843
Ἔτος 1930 Δραχ. 707.414.529

Ὑστέρησις τῷ
1930 Δραχ. 120.903.314

Αἱ ὑπ' ἀριθ. (1) εἰσπράξεις, ἐξ ὧν ἐξάγονται αἱ εἰς διανομὴν πλεονασμάτων διὰ τὰ ἐξ παλαιὰ εἰς χρυσὸν δάνεια ὑπαγόμεναι ἐκκαθαρίζονται εἰς τὰ κάτωθι συγκριτικῶς πλεονάσματα:

Ἔτος 1929 Δραχ. 203.084.895
Ἔτος 1930 Δραχ. 189.565.041

Ὑστέρησις τῷ
1930 Δραχ. 19.519.854

Ἡ κατὰ ἓξ περίπου ἑκατομμύρια ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ 9)ὁρίου ἐπελθοῦσα βελτίωσις τοῦ ποσοῦ τῶν πλεονασμάτων ὀφείλεται εἰς τὰς ἐκ χαρτοσήμου καὶ Ν. συμ/ρίδος εἰσπράξεις τοῦ 9)ὁρίου 1930, διότι ἐνῶ τὸν 9)ὁριον 1929 εἶχον εἰσπραχθῇ ἐκ χαρτοσήμου δραχ. 13.388.200 τὸν 9)ὁριον 1930 εἰσεπράχθησαν δρ. 17.786.246

Ἐπὶ πλέον τῷ
1930 Δραχ. 4.378.046

Καὶ ἐνῶ ἐκ Ναξίας συμ/ρίδος τῷ 1929 (9)ὁριος) εἶχον εἰσπραχθῇ δραχμαὶ 850.483
τὸν Νοέμβριον τοῦ
1930 εἰσεπράχθησαν 2183.047

Ἐπὶ πλέον τῷ
1930 Δραχ. 1.332.564

Ἡ βελτίωσις αὕτη τῶν πλεονασμάτων, ἐὰν δὲν ἐξαφανισθῇ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ 10)ὁρίου, θὰ ἀσκήσῃ εὐνοϊκὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν δανείων 5 ο)ο 1881, 1884 καὶ 1890.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥΑΡΧΗΓΟΥΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν συνειργάσθη χθὲς μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ὀργανωτικῆς ἀποστολῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Κουκ, ὁ ὁποῖος τῷ ἐξέθεσε τὰ ἐκκρεμοῦντα ζητήματα τῆς Ἀστυνομίας καὶ συνέστησε τὴν λύσιν των. Ὁ κ. Κοὺκ ἐπ' εὐκαιρίᾳ εἶπεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ συμπληρωθῇ καὶ ἡ οὐσιαστικῶς κενὴ θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος, διότι τὸ Σῶμα ἔχει ἀνάγκην ἀρχηγοῦ, ὁ ὁποῖος νὰ ἔχῃ μόνιμον ἔργον τοῦτο.

Εἰς ἀνακοινώσεις του ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι μελετᾷ τὸ ζήτημα, κηρυχθεὶς δὲ κατ' ἀρχὴν ὑπὲρ τῆς τοποθετήσεως εἰς τὴν θέσιν ταύτην "Ελληνος, σκέπτεται ἂν αὐτὸς πρέπει νὰ προέρχηται ἀπὸ τὸ Σῶμα ἢ νὰ εἶνε πολίτης. Ὁ κ. Καραπαναγιώτης ἐπιμένει καὶ τὸν στρατιωτικὸν καὶ τὸν δικαστικὸν ἀκόμη.

Ο κ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κληθεὶς ἐπειγόντως ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας, καθόσον ἐκρίθη ἀπαραίτητος ἡ αὐτόθι παρουσία του συνεπείᾳ τῶν καταστρεπτικῶν σεισμῶν τῆς Κορίνθου.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ' 7. [Φοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Ὁ κ. Τσαλδάρης, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐθέσαμεν τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου εἰς τὰς χθεσινὰς δηλώσεις του τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

«Δὲν γνωρίζω διατί ὁ κ. Μιχαλακόπουλος λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν δηλώσεών μου περὶ μὴ ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ἀνεμνήσθη τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη ἦτο μία κατάστασις ἀνάγκης, τὴν ὁποίαν ἐπέβαλεν ἡ κρατοῦσα τότε πολιτικὴ ἀνωμαλία καὶ ὡς ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ὅπως ἀποκατασταθῇ πολιτικὴ ὁμαλότης ὅλοι οἱ τότε πολιτικοὶ ἀρχηγοί εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο καὶ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, κατήρτισαν τὴν Οἰκουμενικὴν κυβέρνησιν. Τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ψέγω σήμερον εἶναι ὅτι γεννᾶται πολιτικὴ ἀνωμαλία διὰ τῆς κακῆς χρήσεως τῆς δυνάμεως ἣν ἔχει ἡ Κυβέρνησις καταστρέφουσα τὸν κοινοβουλευτισμόν, ἐνῷ ἠδύνατο καὶ ὀφειλε μίαν τοιαύτην δύναμιν νὰ χρησιμοποιήσῃ ἵνα ἄρῃ πᾶσαν ἐξ ἄλλου λόγου ἀνωμαλίαν εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος καὶ ὄχι νὰ προσθέτῃ νέας».

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀναφερόμενος εἰς τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ὅτι ἐπὶ 12ωρον συνεζήτουν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς, εἶπεν ὅτι τὴν εὐθύνην διὰ τὴν συζήτησιν ταύτην φέρει ὁ κ. Μιχαλακόπουλος.

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξηκολούθησε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν σήμερον τὰς συνεννοήσεις του τόσον μετὰ τῶν τοῦ κόμματός του ὅσον καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἀντικυβερνητικῶν κομμάτων διὰ τὴν ἐπίτευξιν συνεννοήσεως πρὸς σύμπραξιν κατὰ τὴν προσεχῆ γερουσιαστικὴν ἐκλογὴν Θεσσαλονίκης. Τὴν πρωΐαν ἐδέχθη τὸν βουλευτὴν τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» κ. Μιχαλὴ ὅστις ἐξέθεσε τὰς ἀπόψεις ταύτης ὡς καθωρίσθησαν αὗται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν. Αἱ ἀπόψεις δὲν ἀφίστανται τῆς τεθείσης βάσεως συνεργασίας τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Διατυποῦνται ὅμως ὡρισμέναι ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ κοινοῦ ὑποψηφίου.

Ὁ κ. Μιχαὴλ ἐδέχθη ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ κ. Παπαναστασίου συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη μετὰ τοῦ ὁποίου θὰ συναντηθῇ ἐν Ἀθήναις, τότε καὶ τὸ γενικὸν συμβούλιον θὰ πειθαρχήσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Ἐπηκολούθησε σύσκεψις τῶν παραγόντων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος οἵτινες ἀνέπτυξαν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην τὰς ἀπόψεις των ἐν σχέσει μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ κοινοῦ ὑποψηφίου. Ὡς πρὸς τοῦτο δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ληφθῇ ὁμόφωνος ἀπόφασις. Διὸ καὶ ἐξουσιοδοτήθη ὁ κ. Τσαλδάρης ὅπως ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα αὐτός, ἀφοῦ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Τσαλδάρης ἐδέχθη τὸν κ. Κύρκον, ὅστις τοῦ ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις τῶν Προοδευτικῶν καὶ τὴν ἐν γένει κομματικὴν κατάστασιν τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ κ. Κύρκος ἐπεκοινωνησε τηλεφωνικῶς μὲ τὸν κ. Καφαντάρην.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἦλθεν ἐπίσης εἰς ἐπαφὴν μὲ ἀντιπροσώπους καὶ τῶν ἄλλων πολιτικῶν κομμάτων καὶ ὁμάδων τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν Κυβέρνησιν, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἔχῃ πλήρη ἰδέαν περὶ τῶν κρατουσῶν ἐνταῦθα ἀντιλήψεων.

Τὴν 9ην νυκτερινὴν ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου θὰ συναντηθῇ μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων, θὰ ἀνακοινώσῃ τὰ πορίσματα τῶν ἐνταῦθα ἐνεργειῶν του καὶ θὰ λάβῃ ἀποφάσεις μετ' αὐτῶν διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ κάθοδον εἰς τὴν γερουσιαστικὴν ἐκλογήν. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ κ. Τσαλδάρης συνόψισε τὰ πορίσματα τῶν ἐνεργειῶν του ὡς ἑξῆς :

«Μετὰ τῶν φίλων μου ἀντήλλαξα σκέψεις σχετικῶς μὲ τὴν προσεχῆ ἐκλογήν. Ἤκουσα μετὰ τῆς ὀφειλομένης προσοχῆς τὰς ἀντιλήψεις ἑκάστου καὶ ἐπανερχόμενος εἰς Ἀθήνας θὰ κανονίσω τὴν στάσιν τοῦ κόμματος σχετικῶς μὲ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, καθόσον οἱ φίλοι μου μὲ ἄφησαν τελείως ἐλεύθερον εἰς τὴν ἀπόφασιν ἣτις πρέπει νὰ ληφθῇ καὶ ἡ ὁποία οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε θὰ θεωρηθῇ ὅτι εἶναι ἀπόφασις ὁμόφωνος τοῦ κόμματος. Ἐνταῦθα συνηντήθην καὶ μετὰ παραγόντων τῶν ἄλλων ἀντικυβερνητικῶν κομμάτων μετὰ τῶν ὁποίων, ὡς ἦτο ἐπόμενον, συνωμιλήσαμεν σχετικῶς πρὸς τὰς ἐκλογάς, χωρὶς τοῦτο νὰ ἀποτελῇ οὐδεμίαν ἰδιαιτέραν συνεννόησιν, καθόσον καὶ ἡ στάσις τῶν κομμάτων τούτων πρόκειται νὰ κανονισθῇ παρὰ τῶν ἀρχηγῶν των μετὰ συνεννόησιν μετὰ τῶν φίλων των».

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Αἱ χθεσιναὶ δηλώσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, εἰς ἃς ἀναφέρονται αἱ ἀνωτέρω δηλώσεις τοῦ κ. Τσαλδάρη, ἔχουν ὡς ἑξῆς :

«Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τὴν ὑγείαν ἢ τὴν νοσηρότητα τῆς κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ διερωτῶμαι, ἤτο ἆρά γε ἰδανικὴ κοινοβουλευτικὴ Κυβέρνησις ἡ Οἰκουμενική, καθ' ἣν, μὲ ὅλην τὴν συμπάθειαν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἐνέπνεον οἱ συνάδελφοί μου καὶ ἰδιαιτέρως ὁ φίλος νὰ εἴπω ὁ κ. Τσαλδάρης, τὰ ἔργα τῆς Κυβερνήσεως διεξήγοντο ἐν μέσῳ συζητήσεων ἀτερμόνων καὶ διὰ ζητήματα οὐχὶ κυβερνητικά :

»Ἐνθυμοῦμαι ὅτι κάποτε ἀπὸ τῆς δης ἑσπερινῆς μέχρι τῆς δης πρωϊνῆς συνεζητοῦμεν ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἂν ἔπρεπεν ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς νὰ διορισθῇ ὁ κ. Κατσώνας ἢ ὁ κ. Καράμπελας. Δὲν φαντάζομαι ὅτι αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν θεωρεῖ ἰδανικὴν ὁ κ. Τσαλδάρης. Δύναταί τις ἁπλούστατα νὰ εἴπῃ ὅτι ὑπῆρχον ὑπουργεῖα, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε καμμία Κυβέρνησις, κατηναλίσκετο δὲ ἐπὶ ματαίῳ χρόνος πολύτιμος.

»Ἐὰν λοιπόν, κατέληξεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἐπρόκειτο νὰ ἀνατραπῇ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, θὰ ἠὐχετό τις νὰ τὴν διαδεχθῇ ἄλλη ἐξ ἴσου ἰσχυρὰ καὶ ὄχι ἀδύνατος. Ἀλλ' ἂς μὴ συζητῶμεν περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν φαίνονται διόλου πιθανά».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

**Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Καφαντάρης εἰς σχετικὴν συνομιλίαν του χθὲς τὴν ἑσπέραν παρετήρησε μειδιῶν ὅτι ἀναλαμβάνει «ἄνευ ἀπογραφῆς» ὅλον τὸ ἔργον τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν διαδεχθέντων ταύτην Κυβερνήσεων συνασπισμοῦ. Προσέθεσεν ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀμφισβητηθῇ ἀπὸ κανένα, ὅτι ὑπῆρξε τεράστιον. Ἀντιμετωπίσθησαν καὶ ἐλύθησαν ἢ ἐτέθησαν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς λύσεως ζητήματα ὑψίστης διὰ τὴν χώραν σπουδαιότητος, ὅπως τὸ πολιτειακόν, διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ Συντάγματος, ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης, τὸ στρατιωτικόν, ἡ ἐξυγίανσις τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, ἡ ἐκτέλεσις τῶν παραγωγικῶν ἔργων, ἡ διευθέτησις τῶν μετὰ τῶν ξένων κρατῶν ο